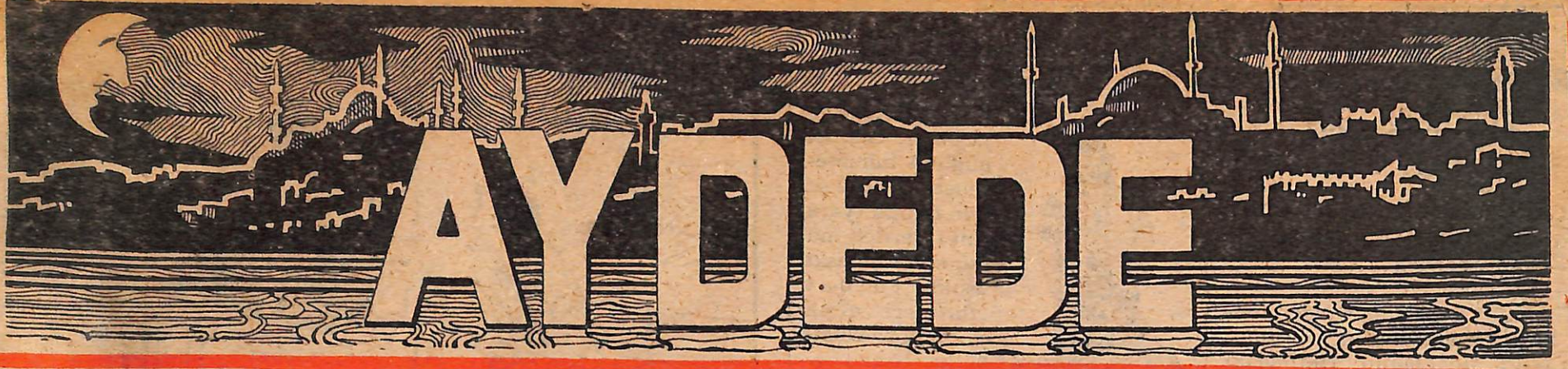

No. 91 — 43
CUMARTESİ 2 Ekim 1948
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar tam mânasile bitaraf siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Teslis Tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon: 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİŞLAR

Oturalım, Oturduğumuz Yerde !

Bizzat kendi sözlerinden öğrendiğimize göre Sayın Başbakana son yurd gezintisini hükümet, yani kabine arkadaşları tavsiye etmişler.

Acaba hangi sebeplerle? Nasıl faydalar tahmin ederek ve ne gibi bir lüzum duyarak? orasını bilmiyoruz, bildiğimiz şudur ki şimdiye kadar çıkılan yurd gezintilerinin hangi bakımdan olsa - gerek tetkik, gerek propaganda - hissedilir bir faydası görülmemiştir.

Ne zaman diyebildik ki :

— Hah, işte şu güzel neticeyi, şu iyi eseri, şu kazancı o gezintiye borçluyuz ! Eğer Bakan veya Başbakan seferi göze alıp işleri yerinde görmese ve halkla yerinde temas etmeseydi böyle bir fayda sağlanamazdı !

Daima gidildi; lüzumlu lüzumsuz daima gidiliyor, koşuluyor, birşeylere bakılıyor, birşeyler konuşuluyor; nihayet dönülüyor. Fıli netice : Keenne hiç gidilmemiş, görülmemiş, yerinden kımıldanmamış gibi...

Hatta çok defa gezintilerin na-hoş tesirler hasil ettiğine, aksi neticeler verdiğine de şahit oluyoruz. Meselâ Sayın Başbakanın mahrukat sıkıntısından dert yanan merzifonlulara "Birer kavak diker, keser, yakarsınız; odun derdi hallolur" dediği doğru ise bu sözler herhalde o vatandaşları memnun etmemiştir.

Bu kabil sözlerle ne hükümet, ne parti, ne seçim lehine propaganda yapılmış olamayacağı da meydandadır. Filvaki derdini dinletmek aslında halkın hoşlandığı bir şeydir ama onun tesirini kırık dökük lâkırdılarla bozmamak şartıyla !

Diğer taraftan Sayın Başbakan uzun müddettenberi memleket dışında kalmış bir diplomat yahut inzivaya çekilmiş, göz hapsine alınmış bir devlet adamı da değildir. Yıllardır hükümetin, meclisin, yurdun içindedir; iki seneden fazla bir zamandanberi de idarenin başındadır. Yeni ne öğrenecek?

Kaldı ki vilâyet konağı ve parti binası önüne toplanan, önceden az çok tertibe sokulan hazırlıklı halk kitlelerinden fazla birşey öğrenmek de pek mümkün olmaz.

Hülâsa bu gezintiler, hattâ Bakanların da "Yeni kibrit kutularını göreyim ! Bilmem ne köprüsünün temellerine bakayım ! Bilmem nerede işleyen traktörleri seyrede-

Modern (Araba Sevdası) romanı

— Otuz sekiz tane daha lüks makam otomobili ismarlanmış. Bu israf hastalığının önüne nasıl geçilir?

— Bu araba sevdalılarını yürütmekle !

Naylon Çorap Lüks değildir !

Söyliye söyliye dilimizde tüy bitmişti : Yol vergisi bir insanın kazancına göre tarh edilmeli; amele ile fabrika sahibinden aynı miktarda vergi nasıl alınır? İnsaf, falan demiştik. Hükümet nihayet bu haksızlığı izale kararını almış; iyi etmiş.

Yine hükümetin lüks eşya sayarak ağır vergiye bağlayacağı maddelerden çoğu iyi seçilmiş. Fakat neden naylon çorap lüks sayılıyor? Bu çorabın dayanıklılığı ve ucuzluğu yüzünden orta ve fakir sınıf bir müddettir çorap derdinden kurtulmuştu. Bizi üç günde parçalanan mamulâtın tekrar kucağına mı atacaklar? Bu işte sakın bir şeyler dönmüş olmasın?

Malûm a, yerli çorapçılığımızın başında bir zamanlar kodamalar vardı; harb esnasında işler kekâhtı; bir müddettir kâra kesat âriz oldu.

Menfaatlere âlet olmaktan çekinelim : Naylon çorap ve bütün Naylon mamulât lüks değildir; bilâkis Naylon, harciâlem bir maddedir; asrın halk lehine güzel bir icadıdır. Hattâ bırakınız harciâlemliğini, müptezellesmiştir bile !

Şimdi lüks olan çorap, hem fiatı, hem çürüklüğü itibariyle ip-likten mamûl çoraptır. Dikkat ! Harb zamanındaki gibi ahali tek-rar çoraplara haraç vermesin !

yim !" gibi ha görmüş, ha bakmış, ha seyretmiş veya etmemiş neticeyi değiştiremeyecek sebeplerle fır oraya, fır buraya gidip gelişleri abestir.

Hattâ diyebiliriz ki Bakanların yerlerinde oturdukları devirlerde işler daha iyi gidiyor, daha güzel yürüyordu !

Oturalım, oturduğumuz yerde !

AYDEDE

Ticarete Başladık !

"Meded ya Resulullah !" diye değil, "Allahım sen imdadımıza yetiş !" diye bağıracamız geliyor. Bir şu halimize bakın, bir de Fransa ile akdettiğimiz ticaret anlaşmasına. Bir sürü müb-rem ihtiyaçlarımız meydanda iken kalkıyor, Fransaya bütün veriyor, mukabilinde ne alıyoruz, biliyor musunuz? Balmu-mundan mamûl manken ve mas keler, üezrine kabartmalar işlenmiş lezar ve timsah derileri, Türkiyede eksikliği varmış gibi koyun ve kuzu postları, sütli Hindistan cevizi çiçek soğanları, tuvalet ve tınak fırçaları, bilâdo, mücessem küreler, a-jurlu mendiller, piyano, armonik, bulaşık telleri, rozet saat zinciri, her nevi korse ve silindir şapka...

İnşallah silindir şapka hepsinden evvel gelir de başımıza geçirir, gümrüklee gider, bu ithal mallarını resmî kıyafetle karşılarız !

Gürültüye Getirildi, Güme Gitti !

Gürültü ile mücadele ne oldu? Bu lâf resmî ağızdan ortaya atıldıktan sonra gürültü büsbütün arttı. Sen misin gürültü istemiyen? Al işte ! Klâksonlar biteviye ötüyor; hoparlörler haykırıyor; satıcı sesleri ayyuka çıkıyor. Bir meydan okuma ki karşısında sinmekten başka yapacak bir şey yok.

Gürültü ile mücadele teşebbüsü tam mânasiyle gürültüye getirildi ve güme gitti. O kadar ümid bağladığımız Sağlık Bakanının tamimi meğerse :

Nüşan maraz-ı aşka ilâç eylemedi hîç
Ey şeyh-i keramâtîfîrûz ez de su-yunu iç !

Kabilindenmiş !

Almanyadan Alacak

"Almanyadan alacakları olanlar cemiyeti" ünvanıyla şehir-mizde bir teşekkül varmış meğer. Biz bilmiyorduk, gazete haberlerinden öğrendik.

Son harbe girmedikimize göre, bizim cemiyetin olsa olsa Almanyadan alacağı; paradır. Ya, başka memleketlerin? Meselâ çocuklarını, şereflerini kaybeden insanlar, Almanyadan bunları aynen isterlerse?

Bir Konferans

— Sen de gel! Bir konferans var bugün!
— Gelemem ağabeyciğim, sen git dinle, sonra bana anlatırsın.
— Münasebetsiz!
— Caizdir!

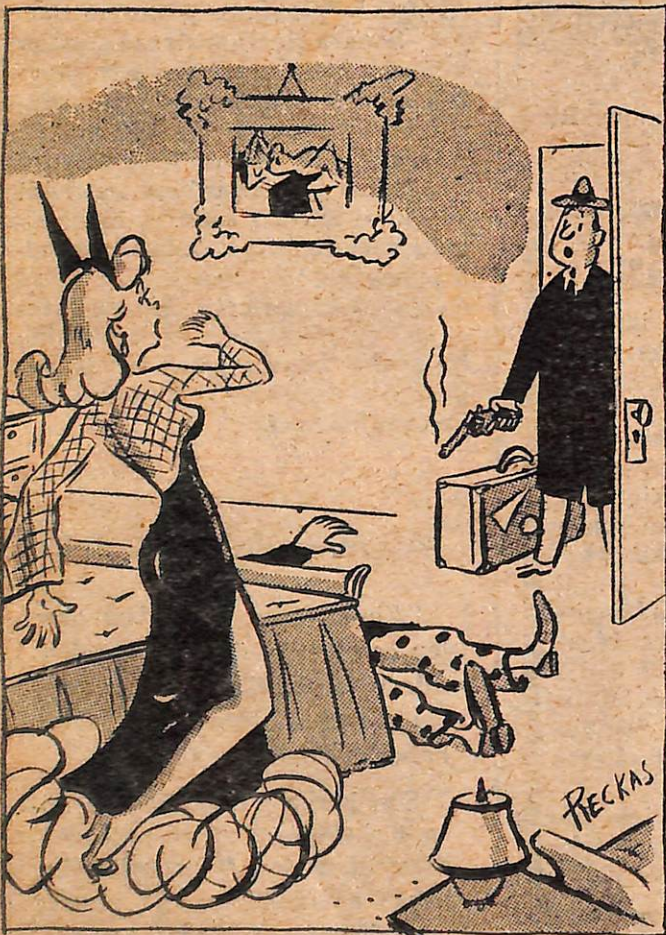
Gibi ufak bir muhavere den sonra Lebib Ağabeyimden ayrılmış, Nis şehri dilârasının rıhtımdaki gazinosuna gitmiştim. (1923). (Rahmetli Lebib Bey teyzemden, Mehmet Şerif Paşanın büyük biraderidir).

Akşam üzeri bulvarlarda dolaşarak eve dönerken Kredi Liyone Bankasının yanındaki şehrin konferans salonunun önünden geçiyordum. Kapısından fırlayan ve bastonuna dayana dayana âdeta koşan ağabeyime rastgeldim. Beni görmedi. Koşuyordu ve kendi kendine konuşuyordu. Ben de koştum, yakaladım. Beni görür görmez gülmesini tutarcasına yüzüme baktı.

— Sorma başıma gelenleri! Mukaddemesiyle şunları söyle: — Sıkıntıdan ölecektim az kalsın. Ön sıradaydım. Bir türlü kaçmadım. Ecel teri döktüm. Bırak şu merkebi! Konferans nerede o nerede?! Enebiler de vardı. Davet etmiş herifleri. Rezil olduk. Söylemesinden geçtik; yazdığını okuyamadı. Hele o projeksiyonlu tecrübeler yok mu?! Ne kadar cihaz varsa tükürük içinde yüzdüler (tu.. Al lah müstahakını versin! Seni kâfir seni. Beni ikaz etmedin, defoldun, sıvıştın. Hayatımda böyle şey başıma gelmemişti. (isimlerini vererek) hele o klâkçılar yok mu?! Şak şak, herifi alkışlamasınlar mı!?” — S.M.S.

FALCIDA

— Başınızda büyük bir kaza dolaşılıyor; kocanız, kaynananız ve köpeğiniz tehlikede, size hiç bir şey olmayacak..
— Aman! ödümü patlattınız!..

— Affedersiniz, yanlış apartmana girdim galiba?!

“Enebi karikatürü”

Udhuke Perdaz-ı Şehir Abdürrezak

lar) da araya katılmakta. Bu yolu ilk tutan, sonrakilerin hepsine örnek olan Abdürrezakı hatırlamak, rahmetle anmamak günah olur.

Abdi, gençliğinde Şehzade camii avlusundaki dükkânların birinde bıçak bileyciliği yaparmış. Sonra Bedesten dellâllığı etmiş. Yaradılıştan neşeli, nekre, bir kol çengi. Etrafına üşüşen üşüşene, tuhafliklarına katılan katılana...

Gel zaman, git zaman, oyunculuğa merak sararak Şehremindeki Hastane çayırında, Topkapı dışındaki Kavas'ın bağında Ortaoyunculuğuyla zenaate başlamış. Ardından, Galatanın Amerika tiyatrosuna kapağı atıp perdeli, kantolu komedyalarda komiklik ettikten sonra (Handehanei Osmani) kumpanyasını kuruyor; yazları Bağlarbaşı'nın Beyleroğlu bahçesinde, Ramazanlarda Şehzadebaşı'nda tulûatçılığa giriyor ve alıp yürüyor:

Tuhafliklarının çeşnisi arzulara uygun. Tiyatrosu müşterilerle hıncahınç. Gelenlerin çoğu kerli ferli kişiler. Bütün dillerde, ceridelerde (Abdürrezakı udhuke ahlâk) in emsalsizliği.

Umumun muhabbetini kazanışı, ekâbirin râğbeti, birbirleriyle temasta bulunmaları ihtimali Sultan Hamidi kuşkulandırıyor. Gedikpaşa tiyatrosunu işleten Güllü Agob gibi, çanma ot tıkamak için, onu da Mızıkai Hümayun kaydıyla saraya çekiveriyor ki biçarenin o-

Dans Esnasında Bir Konuşma

— Beyefendi, görüyorum ki dans etmesini pek seviyorsunuz!

— Çok severim, efendim.

— O halde niçin öğrenmiyorsunuz?

EVVELÂ CAN

Dağda bir otelin terasında, yalnız iki kişi aynı masada yemek yiyorlar. Biri Fransız, öteki İngiliz. Garson yemeğin sonunda bir tabak dolusu çilek getirir. İngiliz hepsini kendi tabağına alır. Fransız nazik, fakat müstehzi bir tarzda:

— Çilek, benim de çok sevdiğim bir meyva dır. der.

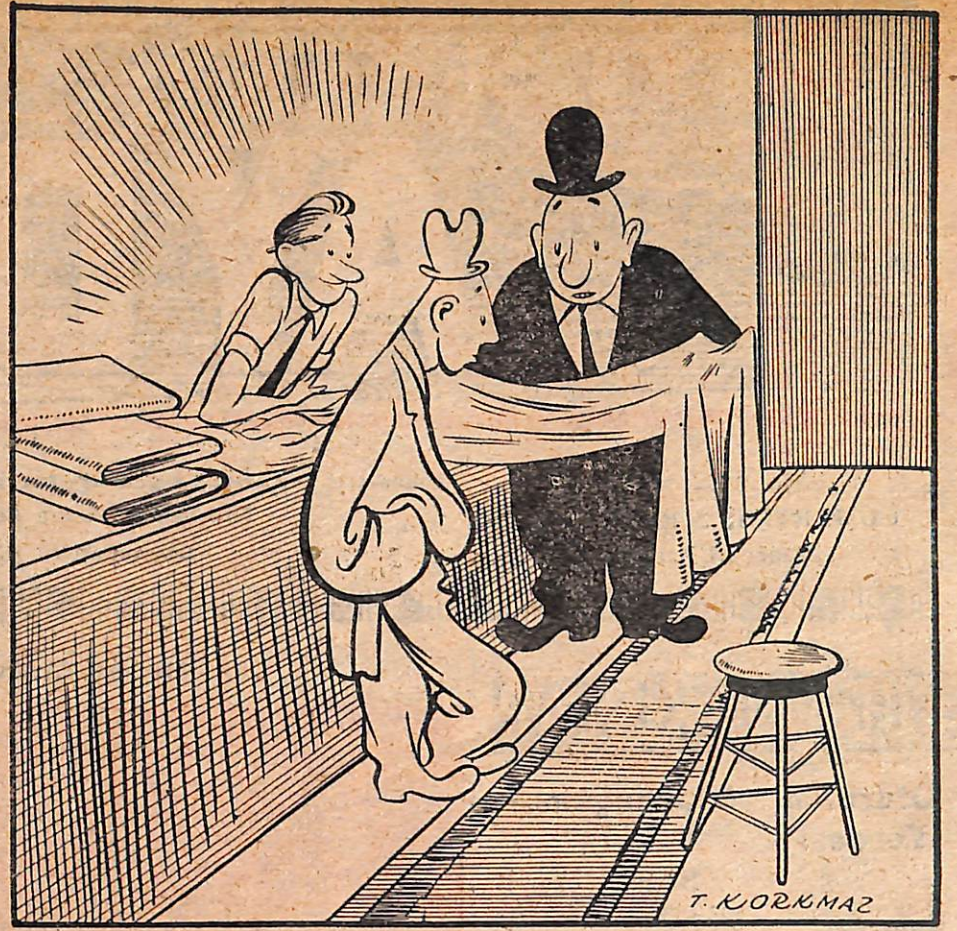
İngiliz hiç üstüne alınmıyarak gayet sakin cevap verir:

— Ya! Fakat benim kadar sevebilirsiniz!

ÇİÇEKLER VE RAYİHALAR

Bin çeşin çiçek üzerine yapılan incelemeler neticesinde bunların renkleri şu suretle tasnif edilmiştir: Beyaz renkli olanlar 284, sarılar 223, kırmızılar 220, çivit renkliler 144, mor renkliler 72, yeşiller 36, portakalimsılar 12, esmerler 4 ve siyahlar 2.

Çiçeklerin ancak yüzde onu kokuludur. Beyaz çiçeklerin yüzde 15 i, kırmızılarının 9 u, yeşillerin 8 i, sarıların ve morların 7 si, mavilerin 5 i rayihalıdırlar. Siyah çiçeklerden kokulusu yoktur.

— Sümerbak, elindeki 140 bin metre kumaşı güveller yedikten sonra piyasaya çıkarmış..

— Şaşmam; bizde hiç birşey güve yeniği olmadan ortaya çıkmaz!

cağına incir dikilişi 1314 (1898) yılına, şehzadelerin sünnet düğününden birkaç ay önceye rastlar.

Kadıköyünde, Zamlıoğlu bahçesi salaşında (icrayı lûbiyat) edilen bir gün, (İki Bedbaht Lostracı) komedi dramına tam başlanacağı sıra, bir Hünkâr Çavuşu kapıya damlamış:

— Abdi Efendi'yi serian Mabeyni Hümayuna istiyorlar!

Adamcağız, bu alelacele çağırılıştan beti benzi kül, hemen kaşlarının, bıyıklarının karalarını yıkayıp, palas pandıras Yıldız'ı boylamış. Gidiş o gidiş..

Huzurda ilk oyuna çıkacağı gece üç buçuk atmada. Gafletle ya bir pot kırarsa? Allahtan olacak, Şevketlinin keyfi mütenehni; komiğin tuhafliklarına memnun. Derhal rütbesinin mülâzimi sanilikten evvelliğe terfiine, beşinci mecidisinin de dördüncüye tebdiline iradeyi basıyor.

Abdinin gözde olduğu demlerdeki bir menkıbesini anlatırlardı:

Yine bir huzur oyunu gecesi; arada yabancı misafirler falan da yok, şaklabanlıklarına gülmekten kırılan Şehriyar, yine nişanını bir rütbe tebdil edip müsahiblerden biriyle 20 altın da ihsan buyurmuş. Keyfiyeti duyan, liralari da alan

Abdürrezak sahneye dönüp arzı u-budiyetten sonra demez mi ki:

— Avucumda birbirinden güzel 20 sarı kız var. Gelgelelim bu dilberler benim gibi göbekli, meşe kü tütü göğdeli herifi beğenir mi? Kadınınineleri olsa yüreğim rahat eder!..

Farkındasınız ya, sakallılığından,, yaşlılığından bahsedip zülfüyâre dokunmak, çam devirmek yok. Abdülhamid kakkahayı atmış:

— Peki öyleyse; sarı kızların kaddimlerini yollayım! diyerek 20 beşi bir aradayı sökölüvermiş.

Abdinin tukaha oluşuna sebep şunu söylerlerdi:

Bir gece yine sahnede. Oyun icabı, ayaklarındaki çizimleri yardığı uşak çekiyor, çekiyor çıkaramıyor.

— Zorluyorum itşe, inad ediyor, çıkmıyor! deyince Abdi, boş bulunup:

— Maaşı umuını mi bu? yu ya-pıştırırvermez mi?

O gecedan sonra ne arayan, ne soran, ne de adını ağzına alan arama. Mızıkacıların kışlasında pinekleyip durmuştu. Hoş, evhamları bastıra bastıra Hünkâr da Yıldız Tiyatrosuna adını atamaz olmuş ya..

Abdürrezak, saraya alınmadan evvel sokakta eski Bedestenlilerin kıyafetiyle gezerdi. Fesinde ağabani sarık; kazeki üstüne kürk, belinde şal kuşak; altında şalvar. Sahnedeki fesi yusuvarlak, püskülsüz, alından yırtıktı. Boynunda pehlivan muskasını taşır, hilâli gömlek üzerine hayderi yakalı hırka giyer, kollarını sıvardı. Kelle kulaklı, iri kıymıdı. En baş numarası mükemmel göbek atmaktı. Oyunda düğün dernek olup da davul zurna başladı mı göbeğini tutamaz, (meram anlatamıyorum bu merete) diyerek tempoya uydura uydura hoplatır dururdu.

Meşrutiyetin ilânından sonra (Vatan yahud Silistire) piyesinde Abdullah Çavuş rolüne çıkmış, bir müddet yine tiyatroculuk yapmıştı. Fakat yıllarca köşede kalışı, yaşlanışı dolayısıyla nerede eski şevki şakraklığı?

Sermel Muhtar ALUS

Yazan : Refik Halid KARAY

— Tefrika No. 43 —

Başmüdiriyeletlere tamim edilen 243 kalemi mahsus numara ve 6 Temmuz 1335 tarihli telgrafname suretidir.

Hiçbir cemiyet tarafından bilâ ücret hiçbir tarafa telgraf keşidesi-ne müsaade olunmaması ve hükümetçe gayri musaddak cemiyetler namına ise ücretle dahi telgraf kabul ve keşide edilmemesi Meclisi Vükelâ kararı iktizasından bulunduğ u tebliğ olunur.

SABIK Dahiliye Nâzırının verdirdiği emir, sırf hususî bir mahiyette ve yalnız gayri musaddak bir cemiyete münhasır idi. Halbuki şimdi yirmi şu kadar kişilik Meclis, bir arada, bu emri, hem de gayrikabili tatbik bir surette ve teşmilene veriyordu. Bir telgraf müdürüne "şu namdaki cemiyetin telgrafnamesini çekmeyiniz!" dediğiniz zaman bu emrin icrasından emin olabiliydiniz. Fakat "hükümetçe gayri musaddak cemiyetler namına telgraf kabul etmeyiniz!" deyince telgrafhanelerin kâffesine bilûmum musaddak cemiyetlerin listesini vermek icab ederdi. Böyle bir defterin tanzimi, tahriiri, ırsalı günlere mütevakıf bir işti. Zavallı Heyeti Vükelâ, biçare Dahiliye Nazır Vekili... Sanki bu kararlar ne yapmış oluyorlardı?

Meclis-i Vükelânın ikinci işi Üçüncü Ordu müfettişinin çekilmesi üzerine Üçüncü Ordu kumandanıyla, yani Samsunda bulunan miralay Rafet Beyle bir muhabere kapısı açmak olmuştu. Mesele çok ehemmiyetli idi: İngilizler Samsuna asker ihracına başlamışlardı, Rafet Bey de, gûya, müdafaa tertibatı almıştı... Azim bir hâdisenin arifesinde bulduğumuzdan kimse şüphe etmiyordu; Yunanlılar Akdenizden dahile doğru kanlı adımlarla yürürlerken Karadenizden de aynı harekete İngilizlerin iştiraki bir işgal-i umumî mukaddemesi addolunabildi. Felâket karşımızda, dimdik şaha kalkmış, duruyordu.

Samsun telini Babîâliye verdik. Sordular: — Sivas Kolordu kumandanı miralay Rafet Bey oraya muvasalat buyurdular mı? — Bir sorayım. Gelmişse buraya gelsin mi efendim? Ve kim istiyor diyelim?

— Meclis-i Vükelâdan istiyorlar, görüşecekler diyiniz!

Bir müddet sonra şu cevabı aldık:

— Buradan iki saat mesafede Kıdamut kariyesinde bulunuyorlar, Samsuna otomobil ile bir çeyrek imiş...

— Hemen Samsuna hareket etsinler, Heyet-i Vükelâdan kendileriyle görüşmek istiyorlar. Samsuna geldiklerini de bize bildiriniz!

— Diyorlar ki: Aramızda telefon var, emirlerini yazınız. Gelmekliğim matlûp ise bildiriniz!

Babîâliden Ferit imzasıyla Samsuna yazılan 7 Temmuz 1335 tarihli telgrafname suretidir:

Manasız bir tamim — Miralay Rafet Beyle açılan muhabere kapısı — İngilizler Samsuna asker ihracına başlıyorlar — Rafet Beye verilen talimat: "İngilizlerin hareketâtına mâni olmayınız." — Heyet-i Vükelâya dahil ve hariç bütün rical, Mustafa Kemal Paşanın hareket tarzını muvafık bulmuyorlardı — Lider Sadık Beyin baltalamaları

Şimdi haber aldık, İngiliz kâta-tının Samsuna ihracı üzerine müdafaa tertibatı almışsınız. Bu emri ihtimal Mustafa Kemal Paşadan telâkki ettiniz. Evvelâ İngiliz mümessillîği oraya asker sevkinin asla işgal arzusundan tevellüt etmediğini, belki Mustafa Kemal Paşanın asayışı ihlâl suretinde vuku bulan hareketâtından tevellüt ettiğini kat'i olarak beyan ve temin ediyor. Buna münasebat-ı coğrafiye ve Mustafa Kemal Paşa meselesi dolayısıyla itimat etmek lâzımdır. Saniyen İngilizlere karşı mukavemetleri ne çıkar? Oralarda muhilli asayiş bir vaka tahaddüs ederse hemen işgal edeceklerini söylüyorlar. Bizim mukavemetimizi derakap bu yolda tefsir etmeleri muhakkaktır. Bunu da diğer haris devletlerin işgali takip edecektir. Binaenaleyh Meclis-i Vükelânın kararıyla size tebliğ ediyorum: İngiliz ihracına ve ilerlemesine karşı kat'iyyen mukabelede bulunmayınız. Fayda yok zarar muhakkaktır. Mustafa Kemal Paşa meselesine gelince bu mesele de had, müzmin ve muzir bir şekil aldı. Mustafa Kemal Paşanın camilerde halka alenen telkinatta bulunmasından dolayı İngilizler geriye çağırılmasını istediler. Camilerde bizzat telkinatta bulunması haddizatında takdir edersiniz.

niz ki gayri musip bir harekettir. Binaenaleyh kendisini geri çağır-dık. Gelmedi, gelmiyor. Pek fena ediyor. Çünkü İngilizler her şeyi bıraktılar, bu hususta ısrar ediyorlar. Memlekete hizmet etmek ise kendisinden başka ordu kumandanımız yok değil. Madem ki avdeti lüzumu bir mesele-i ecnebiye şeklini aldı. Vekâleti diğerine bırakıp dönmeli idi. Bahusus ki İngilizler avdetinde kendisine bir şey yapmayacaklarını resmen vadedtiler. Binaenaleyh hattı hareketinde devamı merkez ile havalı-i şarkiyenin birbirinden ayrılması mânasını tazammun edecek. Bu da arzu etmediğimiz inkisam tehlikesini meydana getirecektir. Kendisi neden korkuyor? Inkisamdan değil mi? Halbuki şu hareketi ile inkisamı, maazallah kendisi yapmış olacak. Gelmiyecek. İngilizler asker gönderip getirmeğe kalkacaklar ve girilen yerden çıkılmı-yacak. Halbuki henüz inkisam muhakkak değil, Şark meselesinin halli tevhür etti. Biz tevhüründen zarar değil fayda ümit ediyoruz. Binaenaleyh Mustafa Kemal Paşa eğer vatanını seviyorsa onun faydası için hemen dönmelidir. Siz de yukarıda dediğim veçhile İngilizlere karşı asla bir harekette bulunmayarak oralarda işgale se-

bebiyet vermeyiniz. Dirayet ve fetanetinize güveniyoruz."

Bu resmî ifadelerden anlaşılıyor ki muhtelif parti ve devreleri temsil eden heyet azası, Reşit Akif Paşası, Abdurrahman Şeref ve Haydarizade İbrahim Efendileri, balhassa Nafia nazırı Ferit Beyi ve dahil ve hariçte duran İzzet Paşa, Tevfik Paşa ve rüfekaşı, kaffeten Mustafa Kemal Paşanın hareketini tenkit ve İngilizlere adem-i mukavemeti tavsiye ediyorlar, tevhür eden sulhu lehimizde bularak Anadolu-da mukavemetin imkânsızlığını ileri sürüyorlardı.

Hattâ bununla iktifa etmiyerek ellerinde sarıh hiç bir vaid-i tahriiri olmaksızın - sabık üçüncü ordu müfettişini İstanbul'a, yani İngiliz zabıtasının hâkim bulunduğu bir mıntakaya davetle kendisine gûya teminat bile vermeğe kalkıyorlardı.

Bu meselede mesuliyet varsa, şu hareket, hainane ise herhalde kabahati yalnız Sabri Efendi ile Ali Kemal Beye yükletmek doğru olamazdı; o zaman kabineyi teşkil eden umum vükelâ netice itibariyle sabık Dahiliye nazırıyla müttefik kalmışlar ve Sadrazam kaymakamını hareketinde takviye etmişlerdi.

Acaba Rafet Bey bu ihtara nasıl bir cevap verecekti? O dahi ref-i liva-ı itiraz mı edecekti? Zannedirim ki meclis bu korkuda idi ve anlaşılıyordu ki Kolordu kumandanını yarı ihafe, yarı iltifat ile kendisine celbe çalışıyordu. Bir müddet geçti, Rafet Beyin cevabı makinede önümüze serilmeğe başladı. Tafsilatını bundan sonraki fasılda göreceğiz.

ÖRAYA geçmeden evvel (Hürriyet ve İtilâf) m o esnadaki vaziyetini kısaca izah lâzım: Hâdisat birbirini takip ededursun, günün birinde eski Reis Sadık Bey çıkageldi ve gelir gelmez fırkada, İsmail Gümölcüneli ile bermutad birleşerek bir hizib teşkiline can attı. Kabinedeki arkadaşlarına dış bileyor, bir kaşık suda boğmağa fırsat arıyordu. Arzusu Harbiye Nezaretini elde etmek idi; fakat Damad Ferid Paşa sarahaten teklifi reddetmişti; bu olmayınca âyanlığa göz dikti.

Mustafa Sabri Efendi büyük bir sabır ve ihlâs göstererek Zâtı Şâhâneye işi biraz çıtlattı ise de rüyü kabul görmeyince fazla ısrar edemedi; yalnız Sadık Beyin Meclisi Vükelâya memur Nâzırlığına bir irade çıkarttı.

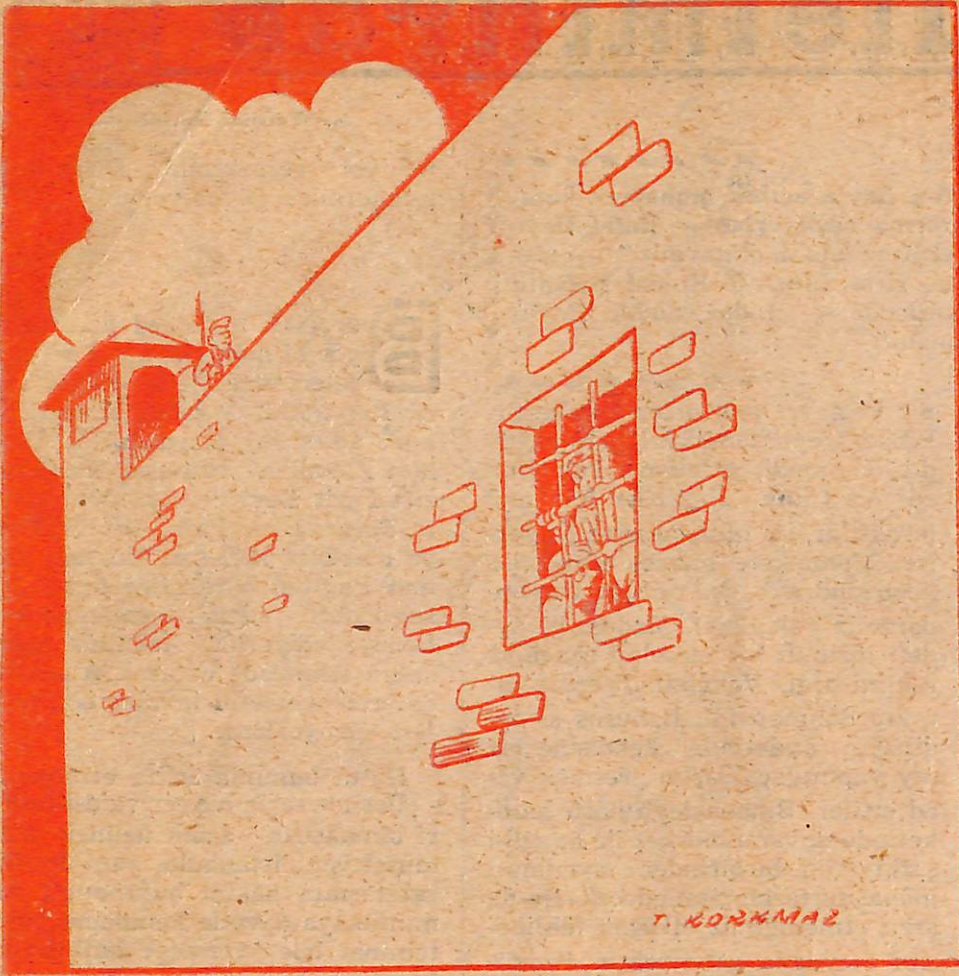
SADİK Bey, Âyan âzalığıyla beraber olmadığı için neza-ketsizce bu tayine itiraz ve kabaca istifa etti. İşte İzmirde Yunan yürürken, Erzurumda bir hareketi askeriye başgösterirken, Pariste devletin hayatı mevzuu bahsolurken ve İstanbulda âciz bir kabine ne yapacağını şaşırırken müstakbel lider bu tefrikalarla meşgul fırkayı büsbütün yıkıyor, oturduğu dalı kendi eliyle baltalıyordu.

(Devamı var)

Öö! Kaka!

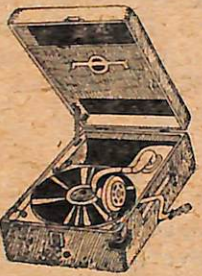
"Liliput" dan

- İslahı hal edeyim diye beni buraya tıktılar.
- Faydası oldu mu bari?
- Evet, 10 kişiyi döverek, 5 kişiyi yaralayarak, 2 kişiyi de tahtalı köye yolluyarak islah ettim!

"Küzin Ne Kelime ? Söz Züppelere Düştü

İş gerçekten hududunu aştı; göze, kulağa, akıl ve iz'ana dokunur hal aldı. Bir gazetenin ilân sütununda gördüm: Kiralık apartıman varmış ve bu apartıman dört oda, bir banyo ve bir de "Küzin" den ibaretmış.

"Küzin" de nedir? Fransızca "Mutfak" mânâsındır. Peki, niçin mutfak denilmiştik? Haydi, o ilânı gazeteye belki de bir tatlı şu frengi yollamış, kendisi böyle yazdırmıştır; "Küzin" sözünde mutfaktan bambaşka bir mâna tasavvur etmiş, ağzını büze büze "Süzün" demekle cedbeced firenkleştirmişti.

Fakat acıklısı şudur ki artık çoğumuzda tatlı su frenkliğine özenme, benzeme ve lisanımızı da sözüm ona frenkleştirme illeti, göze çarpıyor. Geçen gün Besim Atalay hocamız nutkunda söylemişti: Son yıllarda - yani öz Türkçe cereyanı başlıyalıberi - lisanımıza bilmem ne kadar bin Fransızca kelime katılmış. Zorladığımız halde o miktarda öz Türkçe yeni kelime benimseyemedik!

Resmî daire ilânlarında frenkçe pek rağbettedir; muhabberelerinde de tabii... Meselâ bir defasında Merkez Bankası bir banknot nümune veya örneğinden bahsederken "specimen" demeyi daha uygun bulmuştu. Yazdık da ikinci defasında düzeltti.

Diğer resmî daire ve müesseseler ne kadar söylesek tasahhüh zahmetine katlanmadıklarına göre bankamız doğrusu yine topundan insafıdır.

Galiba Güneş-Dil nazariyesince - nazariye yerine "teori" dememiz lâzımdı ya! - sanki Türkçeliği ispat edilen "büro" ya ne buyrulur? Zaten ecnebî asıldan olan "lâvanta" da şimdi "parfüm" oldu çıktı; lisanımız zenginleşti! Fransızca da "parfön" telâffuz edilen bu eklimeyi tanınmaz hale sokmamız da başka bir soğukluk...

"Sekreter - Direktör" de ne ola? Kâtip ile müdürün kabahati nedir? Adama sekreter denilince barende üç derece yükseliyor, direktör olunca bildiğimiz müdürün başına mı oturuyor?

Lisan hususunda söz züppelere düştü. Hem ecnebî kelimeleri benimsemek, hem de öz Türkçe diye "erk" leri, "etki" leri almakla, iki yandan!

A. D.

Ceza Dediğin Böyle Olur

Cenubî Afrika hükümetince kabul edilen bir kanun hükümlerine göre sarhoş bir halde iken otomobil kullananlar 10 bin İngiliz lirası para cezasına ve 10 yıl hapse mahkûm edileceklerdir.

Bizde bunun cezası nedir, acaba?

Beş papel olsa gerek!

Bir dokun...

Tüyebilir miyiz ?!

AYDEDE'nin geçen sayısında, okuma meraklısı iki gencin, kitap etdarikinde çektikleri sıkıntıyı nakletmiştim.

Bugün de başka bir çift delikanlının sıkıntılı vaziyetlerini hikâye edeceğim: Eylül ayının ilk haftası, günlerden çarşamba. Akşamüstü Boğaziçinde bahçeli bir gazondayız. Tatil günü olmadığı için caz, saz yok. Birkaç arkadaş sohbet ediyoruz.

Asık suratlı garson kahvelerimizi getirdi. Suratı asık, çünkü kahve konsomasyonundan alacağı bahşiş kendisini tatmin edemeyecek. Ona, hesap görürken gözleri mahmurlaşan müşteriler lâzım ki pusladaki ilâve rakamları yutturabilsin!

Fincanları, su badaklarını masanın üzerine dizerken kapı tarafından ıslık sesleri, kahkahalar duyuldu, garson boş tepsiyi de yanımıza bırakıp telâşla koştu, yeni gelenleri karşıladı.

Dört kişilik bir grup. İki genç bayan, iki de genç bay. Küçük hanımlar pek cici şeyler. Giyinmiş, kuşanmış, sürmüş, sürüştürmüşler. Delikanlıların kaytan bıyıkları da itina ile krpılmış, briyantınli, maşalı saçları berber tarağından yeni çıkmış.

Çiftler kolkola, ıslık temposıyla vals taklidi adımlar atıyorlar, bakışıyorlar, kıkırdaşıyorlar, fıkırdaşıyorlar.

Müstemhaz nazarlarla bizi süzüp dudak bükerek yanımızdan geçtiler, merdivenli setlere doğru gittiler...

Mehtab çıktı. Hafif hafif dalgalanarak hisıldayan ağaçlar arasından çiftlerin fıkırdaşmaları, kıkırdaşmaları duyuluyor. Bazan hep bir ağızdan şarkı da söylüyorlar:

"Tenhâlarda menhâlarda sevişelim
vay vay!"

Ve ardından şakrak kahkahalar...

Arasıra elinde bira şişeleriyle yanımızdan geçen garsonun da çehresi değişmiş. O da kendini genç çiftlerin neşesine kaptırmış gibi görünüyor, yüzü gülüyor. Güler ya! Biraz sonra bira şişelerinin mahmurlaştıracağı gözlere hesap puslasında kimbilir kaç haneli rakamlar yutturacak! Genç bayanların yanında delikanlılar böyle şeye alışırdı ederler mi?

Vakit haylice ilerlemişti. Biraz gezinmek üzere kalktım. El yıkama yerine girilen kapının yanında iki gölge gözümüne ilişti. Yaklaşınca farkettim, Genç bayanların genç arkadaşları. Başbaşa vermiş konuşuyorlar. Duvarın köşesini siper alıp kulak misafiri oldum:

— Nasıl da yakaladık ikisini birden! Pek toy şeyler. İlk defa biraz nazlandılar amma nihayet kandırdık, buraya getirdik ya.

— Şimdi bu lâkırdıları bırak da asıl meseleyi konuşalım. Bu gece iyi eğlendik amma hesabın ne kadar kabardığının farkında mısın?

ACAİP Seçer

Sırbistanda hırsızın biri ne acayib bir gelir yolu bulmuş. Büyük hastahanelerde, kem doktor süsü vererek hastaları ayene ederken kol saatlerini rıyormuş, hâlâ yakalanmamış diye kadar çaldığı saatlerin iki yüz on yedi bulmuş.

New-York yakınlarında C de çıkan bir gazetede her sabah ilân okunuyor:

"Bir hastanız var mı? hasta yatan birini tanıyor musunuz? Eğer böyle birisi varsa sizde çiçek görürse memnunuz mu? Bana hiç tereddüt etmeden adresi verirsiniz, buradan, 5 den fazla uzak olmamak şartıyla minnettar olurum. Harry nard. Telefon. 500."

Halen 79 yaşında bulunan Harry Maynard'ın sekiz sene evlen karısı, çiçekleri çok seven büyük bir bahçe yetiştirmişti.

Şimdi yalnız kalan ve para ihtiyacı olmayan adam karısı için nevi hayrat yapmış.

— Bahçemde zevkle çalışıyordum. Bu zevkten başkalarının da faydalanması bana yalnızlığımı unutturuyor. diyor.

Maniell'e de Sarte mezarlığına üç mezar kazıca, bir mezar kazıca: (tabutun aşağı ne türlü kaldırılması daha doğru olur?) kavgaya tutuşmuşlar; kavgaya lenmiş, birbirlerini yaralamış, hepsi birden çukura düşmüş. Görenler gelip çıkarmış, fakat hafta içinde yaralarının ağrıdan üçü de ölmüş.

Seksen iki sene evvel, John Galotti, şimal memleketlerinde askere yazılmak ister. yene neticesi kabul etmezler. tor: (Tehlikeli bir kalb hastası var, pek yakında ölebilir der.

John Galotti 99 yaşında tren kazasında geçenlerde ölmüştür.

— Onun ehemmiyeti yok, şimdi hesabı sen gör, birkaç sonra ben sana borcumu ödüyüm.

— Ne söylüyorsun yahu? cebimde 125 kuşan başka bir şey yok. Bu da ancak iki otobüs parasına yetişir.

— Yapma be kardeşim! mussuzum ki bende de bir tane müş lira var.

— Eey, ne olacak ya? Onun şebirinin hesabını nasıl göğiz? Kebaplar, salatalar da var.

— Vallahi bilmem ki. Sıvı da kabil değil.

— Yalnız olsak neyse kızları ne yaparız? Onları bırakıp tüyebilir miyiz?

— Peki, ne yapalım? Sırtı ki ceketleri çıkarıp garsona takacak değiliz ya. Hele sen kızları az oyla...

Boğazıma gıcık geldi, öksürsini duyunca uzaklaştılar.

Kendi kendime: "İşte, bu iki delikanlı da sıkıntıya müşler. Allah yardım eylesin cemiyete!"

Cemal

Günün Adamı Değiller !

Şeker fiatlarına zam faciası - başka facialar, meselâ Refah vapuru ve saire dramları gibi - çabuk kapanıp az günde unutulacağına benzemiyor. Gazeteler hâlâ tenkide devam ediyorlar. Diğer taraftan da Meclise, hem de C.H.P. li mebuslar tarafından sual takrirleri verilmeğe başlandı.

Zaten gazete yazıları da, takrirler de ilk günlerin feryadı kabilinden sadece "ah", "vah" dan ibaret değildir; özlüdür. Makaleler şimdi iktisat muharrirlerinin kaleminden çıkıyor. Hepsisi de hükûmetin kararını hatalı ve mânasız bulmakta müttetik.

Mebuslar ise takrirlerinde kılı kırk yarıyorlar, kabineden pek ciddi ve cevaplandırılması gerçekten zor, hattâ imkânsız şeyler soruyorlar. Başbakan yol uğrağı nê söylerse söylesin; "Bugüne kadar ne yaptysak millete faydalı olacağına kani olarak yapmışızdır" gibi

basma kalıp, incir çekirdeği doldurmaz ve çocukları bile kandırmaz lâkırdılar etsin, şeker fiatlarına zam davası bu sefer - geçenkiler gibi - sorgusuz sualsiz, neticesiz kalmıyacaktır.

Ne acaip iştir ki genç ve modern tahsilli elemanları da ihtiva eden Saka kabinesi bu meselede tek parti zamanındaki tek nizama bağlı ve daima ısıtılıp ısıtılıp ortaya konan mahdud adamlardan müteşekkil kabine-lerden başka türlü hareket etmedi.

Eskiler böyle kararları çarçabuk, gözü kapalı, sağı solu kollamadan alırlardı ama bir şeye, bir çok şeylere güvenirlirdi. Derlerdi ki :

— Fazla ileri varan gazeteyi kapatırız. Fazla söyleyeni örfi idare bölgesi dışına yollar yahut polis selâhiyetleri kanunundan faydalanarak deliğe tıkarız. Bir taraftan da harici tehlikeleri öne sürer, kendi muharrirlerimize o gibi tenkitlerin vatan selâmetine indirilen birer darbe olduğunu yazdırırız. Hülâsa kimseye çıt bile ettirmeyiz!

Artık bu tedbirlere başvurulamaz. Güvenilen dağlara kar yağmıştır ve düdüğünü öttürmek adamakıllı güçleşmiştir.

Saka kabinesindekiler nasıl birer hükûmet recülü imişler ki tek parti zamanındaki kolaylıkla ve hesapsızlıkla hem ortada harb hali de yokken şeker fiatlarını arttırıp Başbakanın hiç de ikna kabiliyeti olmayan bir nutkuyla bu işin uhdesinden gelebileceklerini, efkârı yatıştıracaklarını ummuşlar !

Çoktandır değişen vaziyeti, taraftarlarıyla muhaliflerinin kazandıkları hareket ve kelâm hürriyetini o derece bilmeyen, bilmediğini fiil ve kavliyle ispat eden bu zevat herhalde günün adamı değildiler.

KIRPI

— Şeker yine kara borsacıların eline geçmiş...

— Eh, bu zamanda her işten ağız tatlı olarak çıkan bir onlar var zaten !..

Can Kurban

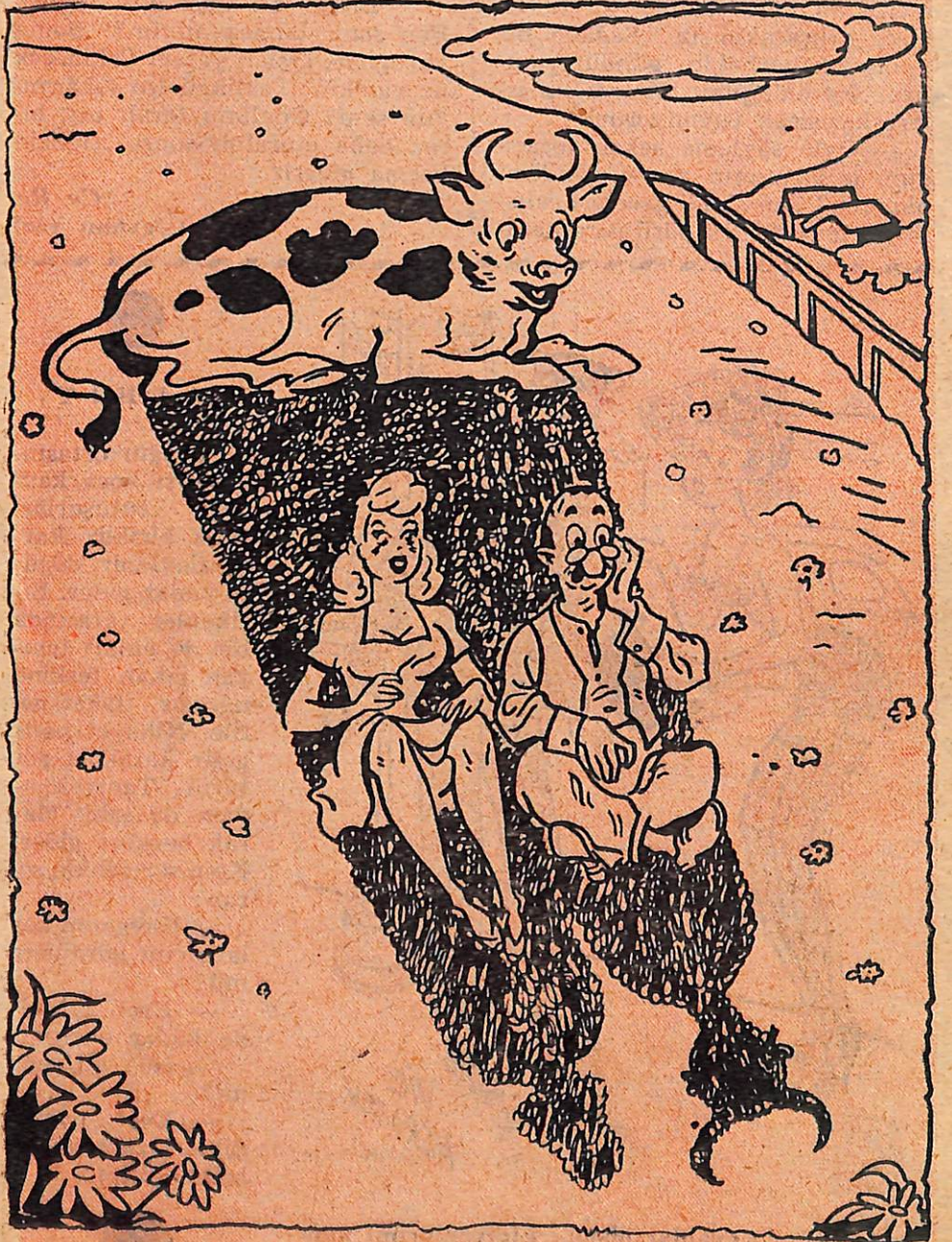
Almanyadan henüz dönen bir tüccar diyor ki : "Bu memleketin kalkınması okadar süratli oluyor ki insanın âdeti başı dönüyor. Tüccar ve esnafı faaliyette âzamî derecede. İşçi mükemmel randımanla çalışıyor."

Yalnız Almanyada mı? Siyasî buhranlar içinde çırpınan Fransa-da sınaî istihsal harpten önceki rakamı buldu. İtalya kendini çoktan

topladı. Norveç bile kalkındı. Nedir bu muvaffakiyetlerin sırrı, hikmeti?

Ve nedir acaba harbe girmedikleri, istilâ görmedikleri halde bazı memleketlerin harp zamanındaki kötü duruma düşmelerindeki sebep ve illet?

Almanyada kalkınmanın süratinden insanın başı dönüyormuş. Böyle baş dönmesine can kurban !

Gölgenin marifeti

"Oheappoe" den

YİNE İMRALI

(Hürriyet) in bildirdiğine göre Adalet Bakanı Bursaya giderken mutad yolcu vapurunu İmrالیya sevk etmiş, o yüzden de vapur Mudanya'ya geç varmış.

İmralı Cezaevinden biz de pek memnunuz; gerçekten nümune bir müessesedir. Lâkin Adalet Bakanlarımızdaki İmralıyı ziyaret merakını da fala bulmaktan kendimizi alamıyoruz. Yeni Bakanın bu ikinci, belki de üçüncü ziyaretidir. Ada mihmanları, Bakan ziyareti kabülünden iş göremeyecek hale gelecekler.

Neredeyse orada bir Bakanlık köşkü de kurmak istiyeceğiz galiba

BU HAFTA

Görebileceğiniz en güzel film

İPEK

Sinemasında

SİNGAPUR CASUSU

(Türkçe sözlü)

GELECEK HAFTA

CANAVAR TOHUMU

(Türkçe sözlü)

NİKÂH DAİRELERİNDEN HAYAT SAHNELERİNE

ERKEKLİK GURURU

30—XIII

— 7 —

Sabri o geceyi derin düşünceler içinde geçiriyor. Fabrikadan dö-nüşte Firdesin uykuda bulduğu için onunla da konuşamıyor, şiddetli bir nefis mücadelesi uykusunu te-dirgin ediyor. İsmailin teklifi çok parlak. Beraber iş yapıp her sefe-rinde yüzlerce lira kazanmak ne âlâ şey! Hem karısının bütün ar-zularını yerine getirir, hem kendi-si geceli gündüzlü çalışıp yıpran-maktan kurtulur. Fakat... İsmailin mazisini göz önüne getirince ür-periyor.

Ertesi sabah Firdes kocasının halindeki değişikliği farkederek soruyor :

— Ne oldun, Sabri? Bugün sen-de bir durgunluk var. Rahatsız mısın yoksa?

— Hayır, ak-şamdanberi mü-him birşey dü-şünüyorum. Ge-ce gözüme uy-ku girmedi.

— Ne düşü-nüyorsun, söy-lesene!

Sabri vaziyeti anlatıyor. Firdes sevinç içinde kocasının boynuna atılıyor.

— İsmail ağabeyi sana Allah gönderdi desene, Sabri.

Nihayet biz de bu sıkıntılardan kurtulacağız, Mebrureler gibi ya-şayacağız demek.

— İşin dışarıdan görünüşü öy-le ama iç yüzü pek iyiye benzemi-yor. İsmail hapishanelere girip çıkmış bir adam. Onunla beraber işe girmeğe cesaret edemiyorum.

— Amma yaptın ha! İsmailin hapishanesinden sana ne?

— Bana ne olur mu? Kara bor-sacılıktan falan bahsediyor herif. Gece çalışacakmışız. Sağlam bir iş olsaydı herhalde gündüz yapı-lırdı. Ne olduğunu bilmediğim iş-lere karışmak istemiyorum.

— Öyle söyleme şeker kocacı-ğım. İş adamının gecesi gündüzü olur mu? Sen şimdi geceleri çalış-mıyor musun? Bir sürü para kaza-

nup zengin olanlara baksana. Onlarda senin gibi düşünselerdi bize dönerlerdi. Hadi, ken-dini üzme. Ben bu işin rüyasını da gördüm.

Dün gece rüyamda ikimiz de ye-ni ayakkapları giyinmiştik.

— Rüyada ayakkabı giymeyi i-yi saymazlar, Firdes. Ayakkabı sıkıntıya âlâmettir.

Firdesin ateşli dudakları Sabri-nin yanaklarında dolaşıyor :

— Hadi hadi, şakayı bırak Sab-riciğim. Sen cesaretli, mert bir er-keksin, öyle lâflara metelik ver-mezsın. Her zaman bana; "Senin rahatın için elimden gelen herşeyi yapacağım" demiyor musun?

— Öyle ama bu seferki iş elim-den gelmeyecek sanıyorum.

— Benimle alay etme, Sabri! Sevgi insana kuvvet verir. Kari-sini seven erkeğin elinden gelmi-yecek iş yoktur. Biliyorum, Sen de bu lâkırdıları şakacıktan söy-lüyorsun. Sen gelinceye kadar yatmayacağım, bekliyeceğim.

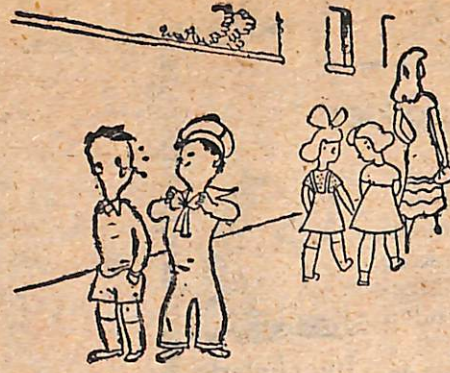
Sabri o akşam tü-tün deposundan çık-tıktan sonra fabrika-ya uğrayor, rahatsız olduğunu, çalışmaya-çağını söyleyerek izin alıyor. Kahvede İsmail ile buluşuyorlar.

— Aferin, Sabri. İşte böyle ce-saretli olmalı insan. Sen mert bir adamsın, Üstelik evlisin de. Er-kek dediğin, evinin rahatı için ça-lışmaktan geri durmaz. Ve lâkin, çalıştığına göre de kazanmalıdır.

Sabri hâlâ nefis mücadelesi i-çinde ürperiyor : İsmail Ağabey.

— Bırak bu masalları, Sabri. Ben seni bilmez miyim? Senin yüreğinde arslan yatar. Çekinecek ne var ki? Tehlikeli işe sokarmı-yım seni? Gönlünü ferah tut, bi-raz daha oturalım sonra işimizin başına gideriz.

Ce. Re.
(Devamı var)

Erkek — Bahriyeli elbisesi ka-dınlar üzerinde daima tesir yapar!

Kız — Bak, işte benim hoşlan-dığım erkek tipi budur!

GÖZÜME İLİŞENLER

BOY ÖLÇÜSÜ !

Başbakan B. Hasan Saka, şeker zammının meşruiyetini, hükûme-tinin masumiyetini belirten veciz beyannamesini neşrettikten sonra, büyük zorlukları yenmiş, en ağır idare yükünün altından muvaffa-kiyetle kalkmış bir devlet adamı-na yaraşır gönül huzuru içinde se-yahate çıktı. Ayak bastığı yurd bölgelerinin ihtiram kıtalarıyla, bando muzikalarıyla karşılanan B. Saka, oralarda da ıcazkar beyan-larıyla, irşatkâr nutuklarıyla hal-kı tenvirden geri durmuyor !

C.H.P. nin B. H. Sakası, Sam-sun Halk Partisi binasındaki ko-nuşmasında 1950 seçimlerinden bahsederken şöyle demiş :

— "Ortaya atılan iddiaların millet ruhunun ifadesi olup olma-dığını genel seçimlerin sonunda anlayacağız ve parti olarak boyu-muzun ölçüsünü o zaman alacağız."

Tevekkeli değil, işlerimizin öl-çüye teraziye, ipe sapa gelir tara-fı kalmadı! Daha kendi boyunun ölçüsünü bilmiyen bir parti hükû-metinden ölçülü iş beklenebilir mi?

Her ne kadar kendileri arzu e-diyorlarsa da; "İnşallah 1950 ge-nel seçiminde boyunuzun da enini-zin de ölçüsünü alırsınız" demeğe benim dilim varmıyor doğrusu. Ölçüsünü alanlar çekilir de başı-mıza yine ölçsüzler gelirse ne ya-yapacağız? Bu milletin ömrü şuna buna boy ölçüsü vermekle mi ge-çecek?!

Bay Başbakan yine Samsun soh-betinde demiş ki :

— "Parti hükûmeti olarak vazi-felerimizi yapmak arzusuyla ça-lışıyoruz; Allah utandırmasın. Ba-sarırsak millete bunun canlı delil-lerini de göstermiş olacağız."

Duanıza amin ama, ya başara-mazsanız?..

Şimdiye kadar yaptıklarımızı bi-rer başarı sanıyorsanız siz aldani-yorsunuz; yok, başarmanın öğre-ninceye kadar yeni yeni tecrübe-ler yapmağa hazırlanıyorsanız, bizde buna takat kalmadı, baylar !

Cemre

Ricalimizin Büyük Sözleri

★ "Herkes bahçesine bir ka-vak dikip onu keserek yaksa mahrukat sıkıntısı çekmez!"

Hasan Saka
(Merzifon nutkundan)

★ "Ne yapalım ki fındık ta-lihsiz bir mahsuldür. Harb yıl-larında fındığın bir kilosuyla bir kilo mısır alınamamıştır. Bu sene hem mahsul az, hem fiat düşüktür."

Hasan Saka
(Ordu nutkundan)

Dağbaşı Karnavalları

Şurada, burada, bilmem ne ilinde, ilçesinde derken mas-keli haydutlar artık Dudulluya yani burnumuzun dibine kadar geldiler. Dudullu nedir? Azıcık yürüdün mü Üsküdar - Kısıklı tramvayının ucu?

Bir aralık istibdat devrinde de, Alemdağı civarı yol kesen-lerden geçilemez hale gelmişti. Fakat sonradan gayrete getiri-len zaptiye teşkilâtı hepsini yola getirmiş, hattâ Alemdağının bir kaç köyü sayfiyelik olmuş, her-kes dağlarda, ormanlarda çolu-ğuyile çocuğuyla sere serbest gezip tozmağa başlamıştı.

Bu sefer de elbette Kocaeli canavarı gibi hepsinin hakkın-dan gelinecektir. Nitekim mas-keli haydut taslakları da yaka-landılar. Hatırladığımıza göre eski yol kesenler maskeli de-ğildiler. Şimdiki, zahir köylere kadar giden veya köyleri bile ayağına getiren filmler saye-sinde daima maskeli !

Maskeli balolar ve maskeli karnaval eğlenceleri memleket-ten kalktı ama bir başka türlü-sü, irak çorak derken şehir hu-dutlarına kadar taammüm etti. Bu dağ başı karnavallarına son verelim.

SEN - BEN

Ağızdaki her çeşid kokuyu gide-rir ve güzel bir koku bırakır. Sih-hatini ve başkasını rahatsız etme-meği düşünen herkesin kullanaca-ğı müstahzar. 15 komprimelik ori-jinal ambalâjlarda satılır. 25 kuruş Deposu : Cağaloğlu Halkevi karşısı No. 58

ŞAHİT

Sokağın ortasın-da karı koca kav-gaya tutuşurlar. Halk birikir, kav-ga alevlenir, döğü-şe kadar gider. Bi-rikenler arasında bir de onları tanıyan çıkar, teskine uğraşır, fakat na-file. Nihayet polis gelir karakola gö-türür. Tanıyan a-dam da şahit ola-rak beraber gider, Komiser şahide so-rar :

— Kavganın baş langıcını gördünüz mü?

— Evet, iki se-ne kadar oluyor.

— Ne iki sene mi?

— Evet evlen-dikleri zaman şa-hitlik ettim !

VİC
HERMAN

Kadın — Eyvahlar olsun ! Eldivenlerimi unut-muşum !

"Amerikan karikatürü"

Anlaşıldı Vehbinin Kerrakesi !

(Her Gün) refikimizin haber verdiğine göre Ticaret Bakanlığı - gazetenin tabiriyle - yine bir hovardalık yapmış: Buz dolabı ithali için 35 bin dolarlık döviz vermiş.

Buz dolabı lüks eşyadan değildir amma o dolabı imal eden ve ahalisine ucuza satan memleketler için. Bize, şu para darlığında lüks-tür. Zira buz dolaplarını halk alamıyacak, bunu ancak zenginler kullanabilecektir. O itibarla lüks nev'ine giriyor.

Anlaşılan lüks eşyanın ithali yasağı çıkmadan önce, sonra belki sokamayız diye şu sırada ne dövizler harcanacak, yâni yasaktan ev-vel birkaç yıllık lüks eşya çoktan ısmarlanmış olacak !

Anlaşıldı Vehbinin kerrakesi !.

Koca — (Dolaptaki adama) Ben sizin elbiselerinizi böyle alt üst etsem hoşunuza gider mi?

"Frolic" den

NE OLURDU?

Halk arasında ve piyasada birkaç gündüneri nisbî bir memnuniyet vardı: Gümrüklerde tenzilât yapılacak. Herkes, bu tenzilâtın hayatı biraz ucuzlatacağını umuyor, şekere yapılan zamma karşı bununla avunuyordu...

Heyhat! Meğer doğru değilmiş. Hükümet halkın yalancılıktan bile olsa sevinmesine kıziyormuş gibi bir aceleyle bu haberi tekzip ediyor.

Ne olurdu? Hiç olmazsa birkaç gün daha sabredilseydi de ucuzluk rüyasını görmeğe devam edeydik!

HEP AKSİ OLUYOR

Vilâyet hayretler içinde kalmış. Zira ellerindeki şeker mevcudunu ancak 27 tüccar ve esnaf bildirmiş. Öbürleri "şekerimiz yok" demişler.

Zira ellerinde şeker bulunanlar, fırsattan bilistifade malları saklıyarak şimdi satışa yüksek fiyatla çıkarmışlar. Bu yüzden de yine birçok açığöz mühim miktarda kazanç elde etmiş oluyor.

Böyle mi yapılır zam? Önceden tedbir almak mümkün değil miydi? Hatırladığımıza göre eski şeker zamları daha iyi idare edilmişti. Bunlardan ders alarak ve eksikleri tamamlayarak son zam işini eskisinden daha az kusurlu yapmamız lâzımgelirdi. Aksi oldu.

Hep aksi ve daha fenası oluyor nedense!

Yamyam ikramı

— Sevgilim, biraz da beyaz insan etinden alır mısın?

"Ecnebi karikatürü"

Daha İyi Olmaz mıydı?

Millî Savunma Bakanı Hüsnü Çakır, 28 Eylül sabahı İstanbulla gelmiştir. Bir parçacık sür'at ve gayret gösterebilseydi 27 Eylül sabahı pekâlâ teşrif edebilirdi.

Ve bu suretle de (Donanma Bayramı) na tam gününde katılır, bayramda hükûmeti temsil etmek şerefini kazanırdı. Böyle yapsaydı daha iyi olmaz mıydı?

KISA HİKÂYE

Görünmez Kaza

Kadıköy iskelesinde akşam üstü ahalî vapurdan çıkarken münasebetsizin biri bir Rus madamını, galiba can alacak bir tarafından sıkışmış. Kimbilir ne kadar kuvvetli ve açgözlüce sıkışmış ki, Madam can acısıyla, hızla geriye dönmüş ve karşısına tesadüf eden zatın suratına şiddetli bir tokat yapıştırmış. Halbuki tokatı yiyen zavallının hiçbir şeyden haberi olmadığı için afallamış, bağırarak, çağırarak ve iş nihayet karakola düşmüş... İşte görünmez kaza buna derler. El Madamı sıkıştırsın, siz tokatı yiyin! Ha yatta buna benzer daha ne garib vakalar, kazalar vardır. Meselâ böyle çirkin olmamakla beraber bu na benzer bir kaza, bir tarihte benim de başıma gelmişti.

Harbî Umurî esnasında bir sonbahar sabahı iki arkadaş, şimendiferle Kemerburgaza gittik. Maksadımız biraz gezip hava almaktı. Burgazda öğle yemeğini yedik ve kocayemiş ormanına doğru yollandık. Yarım saat kadar ince bir keçi yolundan yürüdükten sonra birdenbire ormanın ortasında çıplak bir tepeye geldik. Buradan tâ Büyükdere sırtları, Cendere vâdileri, Petnehor mer'aları ayaklarımızın altında gibi görünüyordu. Şurada dedik, beş on dakika oturup tabiatın şu güzelliğini seyredelim! Oturduk, sigaraları yaktık, başladık, ah, bu arazi bizim olsa da şuraya bir köşk veya çiftlik yaptırırsak, gü-rültüden patırdıdan uzak bir dağ hayatı yaşasak filân gibi tatlı, fakat ham hülyalar geçmeğe...

— Huy! Durun orada, kıpırdamayın!..

Diye keskin, acı bir nâra koptu. Baktık ki eli sopalı, beli kuşaklı, omuzunda tüfenk, biri bize doğru bayırı tırmanıyor. Eyvah, dedik eşkiya olmalı, kaçalım! Ve telâşla kaçmağa başladık. Bir silâh patladı ve nâra tekerrür etti:

— Kaçmayın, yakarım!

Bittabi durduk, korkudan titremeğe başladık. Beş dakika sonra çalılığın arasından herif çıktı ve gayet sert, korkunç bir tavırla sordu:

— Ne arıyorsunuz burada?

— Geziyoruz!

— Burası gezme yeri mi? Size kaç defa tenbih etmişim, beylik ormana girmeyin diye... Ya bir yangın yaparsanız! Nerede küfeleriniz?

— Ne küfesi?

— Kocayemiş küfesi... Kuruttunuz mori koca ormanı... Her gün küfe, küfe yemiş taşırsınız, doymazsınız. Gelin benimle beraber!

Beş, on adım aşağı doğru yürüdük. Bir de baktık ki bir ağacın dibinde ağız ağıza yemiş dolu iki küfe ve birkaç sepet duruyor, Arnavud eliyle işaret ederek:

— Haydi yüklenin bunları, beraber gideceğiz karakola!

— Aman hemşehrim sen çıldırdın mı?

— Haydi fazla laf istemez, yoksa şimdi öldürürm sizi!

Herif silâha davranınca biz nâçar küfelerin altına girdik. Çalılıklar arasından ıkına, ıkına yürümeğe başladık. Herifin hiç şakası yoktu, azacık duracak olsak bacaklarımıza dipçiği indiriyordu. Kan, ter içinde Azizpaşa istasyonuna geldik. Orada böyle beyaz iskarpinler, alângle elbiseler, yakalılık, boyunbağı ve sırtımızda küfelerle bizi görenler etrafımıza doldular, hayretle bizi temaşaya başladılar. Bereket versin genç bir şimendifer zabiti geldi ve korucuya sordu:

— Kimdir bunlar?

— Bunları efendim, beylik ormandan kocayemiş toplarken yakaladım!

Biz sırtımızda küfeler, zabite me seleyi anlatınca, korucuya dedi ki:

— Bunlarda hiç küfe ile kocayemiş toplayacak kıyafet var mı?

— Ne bileyim ben, bunlar ormanda idi, küfeler de yanında!... Meğer biz tepede otururken alt yanımızda birkaç kipti küfeleri doldurmakla meşgul imişler, herif, aşağıdan nârayı atınca korkup kaçmışlar, o da küfelerin sahibi bizi zannetmiş...

Zabitin müdahalesiyle kurtulduk amma tam bir hafta bel ağrısı çekti!

Üzülmemek Kabil Değil...

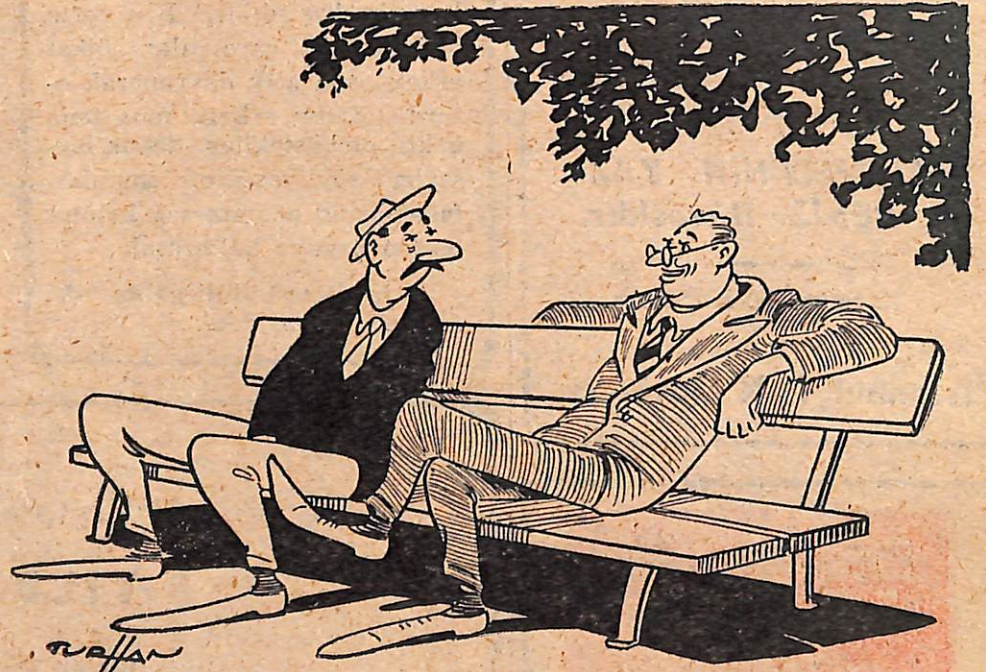
Başbakan Orduda, Halkevinde bir konuşma yapmış. Mekteb derdine, hastahane olmayışına filân temas etmiş, demiş ki: "Öyle bir zaman içinde yaşıyoruz ki, bütün işler aynı zamanda, hep birden isteniyor. Her şey sıra ile..."

Hasan Saka, mes'uliyetini müdrik bir ağızla omuzlarındaki yükün ağırlığını bu sözlerle belirtmek istiyor. Haklıdır. Yanlız bir noktayı unutmışa benziyor: 25 senedir bu memleketi, mensub olduğu parti idare etmiştir. Yurdun herhangi bir köşesinde mekteb ve hastahane yoksa, bundan kendi partisi mes'uldür. Orduya 25 sene içinde mekteb, hastahane yapmak kabil olamaz mıydı, hâlâ, sırası mı gelmedi?

Bu toplantıda bulunan milletvekili Hamdi Yalmanın şu sözleri, Halk Partisi mensublarını herhalde düşündürmüş olacaktır:

"Ünye halkı yarı vahşi bir halde yaşıyor."

Üzülmemek kabil değil!

— Felâket yahu! Moskova müzakereleri de neticesiz kalırsa ne olacak!

— Ne olacak canım... Bu sefer de başka bir şehirde müzakerelere başlanacak!

DOSTA TAVSİYE

— Ayakkabıların ne kadar zarif..

— Öyledir, hem ucuz da..

— Sahi mi söylüyorsunuz? Aman nereden aldın? Hem bana hem çocuklara lâzım. Malûm a, okullar da açıldı.

— Öyleyse hiç durma (Sümer-

bank Beykoz deri ve kundura Fabrikası) nın yaptığı binlerce çift ayakkabıdan hem kendin için, hem de çocukların için al. Sağlamlığına, zarıflığına, ucuzluğuna, hele rahatlığına şaşacaksın. Şimdiye kadar neden bu ayakkaplardan almadım diye üzüleceksin!

İlân Sahipleri Okusun

AYDEDE sayfalarına giren ilânlar günlerce okunur, zira AYDEDE nüshaları günlerce elde gezer ve koleksiyonu yapılmak üzere evlerde itina ile saklanır; daima gözden geçirilir.

AYDEDE'de yer alan ilânların ömrü, su kelekleri gibi bir günlük değildir. En aşağı üç gün sürer.

AYDEDE

SIYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
»	Memleket dışı	12 »
1 Senelik	Memleket içi	14 »
»	Memleket dışı	21 »

SAYIN OKURLARIMIZA;

Gazetemizin cildlendiği zaman orta sayfalardaki yazıların okunamayacağı endişesi, bize gönderilen bir çok mektubdan anlaşılmaktadır. Evvelce de yazdığımız gibi, idaremiz bu hususu daha evvelden düşünmüş, orta sayfalardaki yazıların okunmasını mümkün kılan bir cild şekli bulmuştur.

Muhterem okurlarımızın bize mektub yazmak külfetine katlanmamaları için bu ciheti bir defa daha belirtmeyi faydalı bulduk.

MUAMMER KARACA OPERETİ

Haber aldığımıza göre Muammer Karaca temsil heyeti bu kış yine Maksim salonunda çalışacaktır. Kıymetli sanatkarın etrafına geçen sene alkışladığımız şahsiyetlere ilâveten yeni ve değerli istidatlar da toplanmıştır. Şüphesiz ki İstanbul halkı temsillere bir an evvel başlanmasını bekliyor. Zira bu halk ara sıra da olsa, üç saat de devam etse hayatı pembe ve neşeli görmeğe, yeni bir kudret kazanmağa muhtaçtır.

GÜZEL KADIN

Bir kadının güzel olması ve güzel olanın da güzelliğini koruması yollarından bahseder

HANİMELİ'NİN YAZ ve DENİZ İlâvesidir.

72 Sayfa 50 Kuruştur.

İstanbul TAN Matbaası

Bulgaristandaki Türklerin idama mahkûm edilmeleri münasebetile

Muini zalimin dünyada erbab-ı denaettir.
Köpektir zevk alan seyyad-ı bi insafa hizmetten!

Bu da Bir Oyun

Otobüsün orta yerinde oturacak boş bir yer vardı. Durakta kapılar açılınca, öndekinden bir kadın, arkadaki kapıdan da bir erkek girdi, boş yere doğru koşmaya başladılar. Boş yerin önünde ikisi çarpıştılar fakat erkek daha atik davranarak oturdu. Kadın erkeğe fena fena baktı, otobüstekiler tatsız birşeyler söyleyeceğini sandılar, fakat kadın adamın sağ kolunu birden havaya kaldırarak:

— İşte size talihli galibi takdim ediyorum, dedi.

Ultramin DİŞ KREMI

Dişleri çürümekten korur

Sahibi: F. KARAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Z. Çalıkoğlu

İdare yeri: Ankara Caddesi 98/2 İstanbul

Dizildiği yer:

Murat KERMAN Mürettiphanesi

Basıldığı yer: TAN Matbaası

EN ÇOK DAYANAN
EN ÇOK PARLAYAN

AMPULU
Gözlerinizin dostudur.

Yapı ve Kredi Bankası

BEYOĞLU
Şubesi

Önümüzdeki Pazartesi
sabahından itibaren

işe başlıyor.

Gişelerimiz daima saat 19. a
kadar açık bulundurulacaktır.

A D R E S :

İstiklâl Caddesi No. 306
YAPI KREDİ Han

(Eski Baker Mağazası)

Yapı ve Kredi Bankası

Çocuk Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bütün çocuklarını değil hattâ bütün büyüklerini de ilgilendirir.

Bütün dünyanın bilgileri herkesin anlayacağı tarzda sade olarak yazılmıştır.

2 Büyük Cilt - 1448 Sayfa -
1783 Resim - 218 Mevzu
Fiyatı 15 Liradır.

İstanbul TAN Matbaası

DENTOSİL DİŞ KREMI

Türkiye Garanti Bankası

YILBAŞI

Büyük ikramiyesi

3000 - Lira

Ayrıca 3.000 liralık çeşitli para ikramiyeleri.

Bu kur'aya Bankamızda en az 50 lirası olan iştirak eder.